

Год. X. Мартъ, 1933. Кн. 6.

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

К. Н. Петкановъ.

Черната Връбница.

Манастирът „Свети Георги“ се намираше на единът отъ най-високите върхове на Сръдна Родопа. Презъ този върхъ, който населението наричаше Комъ, минаваха много пътища, но най-отъпкания бъл той, що водеше къмъ бъломорската равнина. По същия пътъ отиваха въ манастиря българи и отъ долината на Арда, и отъ полетата на Тракия. А предъ праздника Връбница въ Родопа се отваряха нови пътеки, за да дадатъ пътъ на хилядите богомолци, които бързаха да се причастятъ за Великденъ. Поробените българи, измъжчвани отъ жестокостите на турците, намираха едничкото утешение въ молитвите си къмъ Бога, затова се тълпяха къмъ високия върхъ и отъ тамъ дигаха очи къмъ небето, молъха милостъ, търсеха помощъ и защита срещу турците, които кръстосваха Родопа, за да потурчватъ християнското население.

Всеки година на Връбница, въ оградите на манастиря, се събираха мъже, жени и деца и съ